

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Famvir 125 mg tabletti, kalvopäällysteinen
Famvir 250 mg tabletti, kalvopäällysteinen
Famvir 500 mg tabletti, kalvopäällysteinen

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi kalvopäällysteinen tabletti sisältää 125 mg fampsikloviiria
Yksi kalvopäällysteinen tabletti sisältää 250 mg fampsikloviiria
Yksi kalvopäällysteinen tabletti sisältää 500 mg fampsikloviiria

Apuaineet, joilla tiedetään olevan vaikutuksia: Yksi 125 mg:n kalvopäällysteinen tabletti sisältää vedetöntä laktoosia 26,85 mg

Apuaineet, joilla tiedetään olevan vaikutuksia: Yksi 250 mg:n kalvopäällysteinen tabletti sisältää vedetöntä laktoosia 53,69 mg

Täydellinen apuaineluetulo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Tabletti, kalvopäällysteinen

125 mg tabl.: Valkoinen, pyöreä, kaksoiskupera, viistoreunainen kalvopäällysteinen tabletti, jonka toisella puolella merkintä FV ja toisella puolella 125.

250 mg tabl.: Valkoinen, pyöreä, kaksoiskupera, viistoreunainen kalvopäällysteinen tabletti, jonka toisella puolella merkintä FV ja toisella puolella 250.

500 mg tabl.: Valkoinen, soikea, kaksoiskupera, viistoreunainen kalvopäällysteinen tabletti, jonka toisella puolella merkintä FV 500, toisella puolella ei merkintää.

4. KLIININSET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Varicella zoster-virusen (VZV) aiheuttamat infektiot – *herpes zoster*.

Famvir on tarkoitettu:

- *herpes zoster*-infektion hoitoon sekä silmän *herpes zoster*-infektion hoitoon immunokompetenteilla aikuisilla (ks. kohta 4.4)
- *herpes zoster*-infektion hoitoon immuunipuutteisilla aikuisilla (ks. kohta 4.4)

Herpes simplex-virusen (HSV) aiheuttamat infektiot – sukuelinherpes.

Famvir on tarkoitettu:

- ensimmäistä kertaa ilmaantuvan ja uusiutuneen sukuelinherpeksen hoitoon immunokompetenteilla aikuisilla
- uusiutuvan sukuelinherpeksen hoitoon immuunipuutteisilla aikuisilla
- uusiutuvan sukuelinherpeksen estohoitoon immunokompetenteilla sekä immuunipuutteisilla aikuisilla

Kliisisiä tutkimuksia ei ole suoritettu muilla kuin HSV-potilailla, joiden immuunipuute johtuu HIV-infektiosta (ks. kohta 5.1).

4.2 Annostus ja antotapa

Herpes zoster-infektio ja silmän *herpes zoster*-infektio immunokompetenteilla aikuispotilailla 500 mg kolme kertaa päivässä seitsemän päivän ajan.

Hoito tulisi aloittaa niin pian kuin mahdollista *herpes zoster*-infektion ja silmän *herpes zoster*-infektion diagnosoinnin jälkeen.

Herpes zoster -infektiota immuunipuutteisilla aikuispotilailla
500 mg kolme kertaa päivässä kymmenen päivän ajan.

Hoito tulisi aloittaa mahdollisimman pian *herpes zoster*-infektion diagnosoinnin jälkeen.

Sukuelinherpes immunokompetenteilla aikuispotilailla

Sukuelinherpeksen ensimmäinen ilmaantumiskerta: 250 mg kolme kertaa päivässä viiden päivän ajan.
Hoito suositellaan aloittamaan mahdollisimman pian sukuelinherpeksen diagnosoinnin jälkeen.

Uusiutuvan sukuelinherpeksen jaksottainen hoito: 125 mg kaksi kertaa päivässä viiden päivän ajan.
Hoito suositellaan aloittamaan mahdollisimman pian ensioireiden (esim. kihelmöinti, kutina, polttelu, kipu) tai haavaumien ilmaantumisen jälkeen.

Uusiutuva sukuelinherpes immuunipuutteisilla aikuispotilailla

Uusiutuvan sukuelinherpeksen jaksottainen hoito: 500 mg kaksi kertaa päivässä seitsemän päivän ajan.
Hoito suositellaan aloittamaan mahdollisimman pian ensioireiden (esim. kihelmöinti, kutina, polttelu, kipu) tai haavaumien ilmaantumisen jälkeen.

Uusiutuvien sukuelinherpesinfektioiden estohoito immunokompetenteilla aikuisilla

250 mg kaksi kertaa päivässä. Estohoito tulisi lopettaa maksimissaan 12 kuukautta kestääneen yhtäjaksoisen viruslääkityksen jälkeen toistumistilheyden ja vakavuuden uudelleen arviomiseksi. Minimissään uudelleenarvointiin tulisi sisältyä kaksi oireiden uutta ilmaantumista. Potilaat, joilla tauti jatkuu merkittävästi, voivat aloittaa estolääkityksen uudelleen.

Uusiutuvien sukuelinherpesinfektioiden estohoito immuunipuutteisilla aikuispotilailla

500 mg kaksi kertaa päivässä.

Munuaisten vajaatoimintaa sairastavat potilaat

Koska glomerulussuodosnopeuden arvionilla todettavissa olevaan munuaisten toiminnan heikkenemiseen liittyy pensikloviin puhdistuman pieneneminen, munuaisten vajaatoimintaa sairastavien potilaiden annostukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota. Annossuositukset munuaisten vajaatoimintaa sairastaville aikuispotilaille on esitetty taulukossa 1.

Taulukko 1 Annossuositukset munuaisten vajaatoimintaa sairastaville aikuispotilaille

Indikaatio ja nimellinen annos käytäntö	Glomerulus-suodosnopeus, GFRe-CG [ml/min]	Mukautettu annoskäytäntö
<i>Herpes zoster -infektio immunokompetenteilla aikuispotilailla</i>		
500 mg kolme kertaa päivässä 7 päivän ajan	≥ 60 40–59 20–39 < 20 Hemodialyysipotilaat	500 mg kolme kertaa päivässä 7 päivän ajan 500 mg kaksi kertaa päivässä 7 päivän ajan 500 mg kerran päivässä 7 päivän ajan 250 mg kerran päivässä 7 päivän ajan 250 mg jokaisen dialyysin jälkeen 7 päivän ajan
<i>Herpes zoster -infektio immuunipuutteisilla aikuispotilailla</i>		
500 mg kolme kertaa päivässä 10 päivän ajan	≥ 60 40–59 20–39 < 20 Hemodialyysipotilaat	500 mg kolme kertaa päivässä 10 päivän ajan 500 mg kaksi kertaa päivässä 10 päivän ajan 500 mg kerran päivässä 10 päivän ajan 250 mg kerran päivässä 10 päivän ajan 250 mg jokaisen dialyysin jälkeen 10 päivän ajan
<i>Sukuelinherpes immunokompetenteilla aikuispotilailla – sukuelinherpeksen ensimmäinen ilmaantuminen</i>		
250 mg kolme kertaa päivässä 5 päivän ajan	≥ 40 20–39 < 20 Hemodialyysipotilaat	250 mg kolme kertaa päivässä 5 päivän ajan 250 mg kaksi kertaa päivässä 5 päivän ajan 250 mg kerran päivässä 5 päivän ajan 250 mg jokaisen dialyysin jälkeen 5 päivän ajan
<i>Sukuelinherpes immunokompetenteilla aikuispotilailla – toistuvan sukuelinherpeksen jaksottainen hoito</i>		
125 mg kaksi kertaa päivässä 5 päivän ajan	≥ 20 < 20 Hemodialyysipotilaat	125 mg kaksi kertaa päivässä 5 päivän ajan 125 mg kerran päivässä 5 päivän ajan 125 mg jokaisen dialyysin jälkeen 5 päivän ajan

Sukuelinherpes immunipuutteisilla aikuispotilailla – tois tuvan sukuelinherpeksen jaksottainen hoito		
500 mg kaksi kertaa päivässä 7 päivän ajan	≥ 40 20–39 < 20 Hemodialyysipotilaat	500 mg kaksi kertaa päivässä 7 päivän ajan 500 mg kerran päivässä 7 päivän ajan 250 mg kerran päivässä 7 päivän ajan 250 mg jokaisen dialyysin jälkeen 7 päivän ajan
Uusiutuvan sukuelinherpeksen estohito immunokompetenteilla aikuispotilailla		
250 mg kaksi kertaa päivässä	≥ 40 20–39 < 20 Hemodialyysipotilaat	250 mg kaksi kertaa päivässä 125 mg kaksi kertaa päivässä 125 mg kerran päivässä 125 mg jokaisen dialyysin jälkeen
Uusiutuvan sukuelinherpeksen estohito immunipuutteisilla aikuispotilailla		
500 mg kaksi kertaa päivässä	≥ 40 20–39 < 20 Hemodialyysipotilaat	500 mg kaksi kertaa päivässä 500 mg kerran päivässä 250 mg kerran päivässä 250 mg jokaisen dialyysin jälkeen

Hemodialyysihoitoa saavat munuaisten vajaatoimintaa sairastavat potilaat

Koska 4 tunnin hemodialyysihoito pienensi plasman pensikloviiriä jopa 75 %:lla, famsiklooviiri on annettava heti dialyysioidon jälkeen. Suositellut annokset hemodialyysipotilaalle on sisällytetty taulukkoon 1.

Maksan vajaatoimintaa sairastavat potilaat

Lievää tai keskivaikeaa maksan vajaatoimintaa sairastavien potilaiden annosta ei tarvitse muuttaa. Vaikeaa maksan vajaatoimintaa sairastavista potilaista ei ole tietoa (ks. kohta 4.4 ja 5.2).

Läkkääät potilaat (≥ 65 vuotiaat)

Annostusta ei tarvitse muuttaa, ellei munuaisten toiminta ole heikentynyt.

Pediatriset potilaat

Famsiklooviirin turvallisuutta ja tehoa alle 18 vuoden ikäisten lasten ja nuorten hoidossa ei ole varmistettu. Tällä hetkellä saatavilla olevat tiedot on esitetty kohdissa 5.1 ja 5.2.

Antotapa

Famvir voidaan ottaa ruokailusta riippumatta (ks. kohta 5.2).

4.3 Vasta-aiheet

Yliherkkyys vaikuttavalle aineelle tai apuaineelle, jotka on lueteltu kohdassa 6.1. Yliherkkyys pensiklooviirille.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Potilaat, joilla on munuaisten vajaatoiminta

Anostusta on muutettava potilailla, joilla munuaisten toiminta on heikentynyt (ks. kohdat 4.2 ja 4.9).

Potilaat, joilla on maksan vajaatoiminta

Famsikloviiria ei ole tutkittu vaikeaa maksan vajaatoimintaa sairastavilla potilailla. Famsikloviirin muuttuminen aktiiviseksi metabolitiikseen pensikloviiriksi voi olla heikentynyt näillä potilailla, mikä voi johtaa alentuneisiin pensikloviiriin plasmapitoisuksiin ja näin ollen mahdollisesti huonontaa famsikloviiriin tehoa.

Valmisten käyttö zoster -infektioiden hoidossa

Potilaan klinistä vastetta on seurattava huolellisesti erityisesti immuunipuutteisilla potilailla. Laskimoteitse annettavaa viruslääkitystä olisi harkittava, jos oraalisen lääkityksen tehon katsotaan olevan riittämätön.

Potilaat, joilla on komplisoitunut *herpes zoster*-infektio (eli viskeraalinen infektio, laajalle levinnyt *zoster*-infektio, motorista neuropatiaa, encefaliitti tai aivoverisuoniin liittyviä komplikaatioita), on hoidettava laskimonsisäisellä viruslääkityksellä.

Lisäksi laskimonsisäistä viruslääkitystä on käytettävä immuunipuutteisten potilaiden silmän *herpes zoster*-infektioiden hoitoon sekä potilailla, joiden osalta on suuri riski taudin leviämiselle laajalle alueelle tai viskeraalisiiin elimiin.

Sukuelinherpeksen tarttuminen

Potilaita on neuvottava välittämään yhdyntää oireiden aikana, vaikka hoito viruslääkkeillä olisi aloitettu. Viruslääkkeillä toteutettava estohoitto vähentää virusten eritymistä huomattavasti. Tartunta on kuitenkin edelleen mahdollinen. Potilaita suositellaan siksi famsikloviirioidon lisäksi huolehtimaan mahdolisimman turvallisesta sukupuolielämästä.

Muuta

Potilaiden, joilla on harvinainen perinnöllinen galaktoosi-intoleranssi, saamelaisilla esiintyvä laktaasinpuutos tai glukoosi-galaktoosi-imetyymishairio, ei tule käyttää täitä lääkettä.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Muiden lääkevalmisteiden vaikutus famsikloviiriin

Kliinisesti merkittäviä yhteisvaikutuksia ei ole todettu.

Probenesidin samanaikainen käyttö saattaa lisätä famsikloviiriin aktiivisen metabolitin pensikloviiriin plasmapitoisuutta kilpailovan eliminaation johdosta.

Tämän vuoksi toksisuutta tulisi seurata niillä probenisidiä samanaikaisesti saavilla potilailla, jotka saavat 500 mg famsikloviiria kolme kertaa päivässä. Mikäli vaikea-asteista huimausta, unelaisuutta, sekavuutta tai muita keskushermosto-oireita esiintyy, voidaan harkita famsikloviiriannoksen alentamista 250 mg:aan kolme kertaa päivässä.

Famsikloviiri tarvitsee aldehydioksidaasia muuttuakseen aktiiviseksi pensikloviiri-metabolitiiksi. Raloksifeeni on osoittautunut kyseisen entsyymin tehokkaaksi estäjäksi *in vitro*. Raloksifeenin yhteiskäyttö voi vaikuttaa pensikloviiriin muodostumiseen ja siten famsikloviiriin tehoon. Virushoidon klinistä tehoa tulisi seurata silloin kun raloksifeenia annostellaan yhdessä famsikloviiriin kanssa.

4.6 He deImällisyys, raskaus ja imetyys

Naiset, joilla on raskauden mahdollisuus

Saatavana ei ole vahvistettua tietoa erityissuosituksista naisille, joilla on raskauden mahdollisuus. Potilaita, joilla on sukuelinherpes, on neuvottava välittämään yhdyntää oireiden aikana, vaikka hoito olisi aloitettu. Potilaita suositellaan huolehtimaan mahdolisimman turvallisesta sukupuolielämästä (katso kohta 4.4).

Raskaus

Famsikloviirin käytöstä raskaana olevilla naisilla on tietoa rajoitetusti (alle 300 raskautta). Näihin rajallisiiin tietomääriin perustuen raskaustapausten sekä prospektiivinen että retrospektiivinen kumulatiivinen analyysi ei antanut todisteita siitä, että valmisteella olisi erityisesti sikiövaikutuksia tai että se aiheuttaisi synnynäisiä epämuidostumia. Eläintutkimukset eivät ole osoittaneet, että famsikloviirillä tai pensikloviirillä (famsikloviirin aktiivinen metaboliitti) olisi alkiotoksisia tai teratogenisiä vaiktuksia. Famsikloviiria tulisi käyttää raskauden aikana vain kun hoidon mahdollisten hyötyjen arviodaan olevan mahdollisia riskejä suuremmat.

Imetyks

Famsikloviirin eritymisestä ihmisen rintamaitoon ei ole tietoa. Eläinkokeet ovat osoittaneet pensikloviirin erityväin rintamaitoon. Mikäli naispotilaan tila vaatii famsikloviirihoitoa, voidaan rintaruokinnan lopettamista harkita.

Fertiliteetti

Kliinisen pitkääikaistiedon perusteella famsikloviirin ei ole osoitettu vaikuttavan miesten fertiliteettiin hoitoannoksella 250 mg kaksi kertaa päivässä (ks. kohta 5.3).

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Tutkimuksia vaikutuksesta ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn ei ole tehty. Kuitenkin jos potilaalla esiintyy huimausta, unelaisuutta, sekavuutta tai muita keskushermoston häiriötä Famvir-hoidon aikana, hänen on välttävä ajamista tai koneiden käyttämistä.

4.8 Haimavaikutukset

Kliinisissä lääketutkimuksissa raportoitiin päänsärkyä ja pahoinvoimia. Ne olivat yleensä luonteeltaan lieviä tai keskivaikeita, ja niiden esiintyvyys oli samankaltainen lumelääkettä saaneilla potilailla. Kaikki muut haimavaikutukset on lisätty markkinoille tulon jälkeen.

Maailmanlaajuiset placebo- tai aktiivikontrolloidut kliiniset tutkimukset (n=2326 Famvir-ryhmälle) arvioitiin retrospektiivisesti yhdessä, jotta esiintymistihes kaikille alla mainituille haimavaikutuksille voitiin arvioida. Haimavaikutusten arviodut esiintymistihetydet taulukossa 2 perustuvat kaikkiin spontaani- ja kirjallisuusraportteihin, jotka on raportoitu Famvirille sen markkinoille tulon jälkeen.

Haimavaikutukset (taulukko 2) on lueteltu otsikon yleisyyss alla seuraavan esitystavan mukaisesti: hyvin yleinen ($\geq 1/10$), yleinen ($\geq 1/100, < 1/10$), melko harvinainen ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$), harvinainen ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$), hyvin harvinainen ($< 1/10\ 000$), tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arviointiin).

Taulukko 2 Kliinisissä tutkimuksissa ilmenneet ja kaappaantulon jälkeen haimavaikutusilmoituksista saadut haimavaikutukset

Veri ja imukudos

Harvinaiset: trombosytopenia

Psyykkiset häiriöt

Melko harvinaiset: sekavuustila (etupäässä iäkkäillä)

Harvinaiset: hallusinaatiot

Hermosto

Hyvin yleiset: päänsärky

Yleiset: huimaus

Melko harvinaiset: unelaisuus (etupäässä iäkkäillä)

Tuntematon: kohtaukset*

Sydän	
Harvinaiset:	palpitaatiot
Ruoansulatuselimistö	
Yleiset:	pahoinvointi, oksentelu, vatsakipu, ripuli
Maksaja sappi	
Yleiset:	poikkeavat tulokset maksan toimintakokeissa
Harvinaiset:	kolestaattinen ikterus
Immuunijärjestelmä	
Tuntematon:	anafylaktinen sokki*, anafylaktinen reaktio*
Iho ja ihonalainen kudos	
Yleiset:	ihottuma, kutina
Melko harvinaiset:	angioödeema (esim. kasvoödeema, silmäluomioödeema, periorbitaalinen ödeema, nieluödeema), urtikaria
Tuntematon	Vakavat ihoreaktiot* (esim. monimuotoinen punavihottuma, Stevens–Johnsoninoireyhtymä, toksinen epidermaalinen nekrolyysi), yliherkkyysvaskuliitti

*Markkinoille tulon jälkeisessä käytössä Famvirilla kirjallisuudessa ja spontaanisti ilmoitetut haittavaikutukset, joita ei ole raportoitu kliinissä tutkimuksissa. Koska nämä haittavaikutukset on ilmoitettu vapaaehtoisesti tuntemattoman suuruisesta populaatiosta, niiden yleisyyttä ei voida luotettavasti arvioida. Tämän vuoksi yleisyytsluokitus on ”tuntematon”.

Kaiken kaikkiaan klinisissä tutkimuksissa immuunipuutteisilla potilailla raportoidut haittavaikutukset olivat samankaltaisia kuin immunokompetenteilla henkilöillä raportoidut. Pahoinvointia, oksentelua ja poikkeavuuksia maksan toimintakokeissa raportoitiin kuitenkin useammin; etenkin suurilla annoksilla.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista.

Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle: www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Famsikloviirin yliannostuksesta on vähän kokemusta. Yliannostustapaussissa on annettava tarpeen mukaan elintoimintoja tukevaa ja oireenmukaista hoitoa. Akuuttia munuaisten vajaatoimintaa on raportoitu harvinaisissa tapauksissa, kun potilaalla on ollut munuaissairaus ja kun potilaan saamaa famsikloviirinannostusta ei ole pienennetty asianmukaisesti munuaisten toiminnan mukaisesti.

Pensikloviiri poistuu elimistöstä dialyysin avulla. Pitoisuudet plasmassa pienenevät noin 75 % neljän tunnin hemodialyysillä.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Nukleotidit ja nukleosidit lukuun ottamatta käänteiskopiojan estäjiä, ATC-koodi: J05A B09

Vaikutusmekanismi

Famsikloviiri on pensikloviirin oraalinen aihioläake. Famsikloviiri muuntuu nopeasti *in vivo* pensikloviiriksi, joka tehoa seuraavia viruksia vastaan *in vitro*: *herpes simplex* (HSV tyypit 1 ja 2), *varicella zoster* (VZV), Epstein–Barrin virus ja sytomegalovirus.

Oraalisesti annetun famsikloviirin antiviraalinen teho on osoitettu useilla eläimillella: tämä vaikutus johtuu sen muuttumisesta pensikloviiriksi *in vivo*. Viruksen tymidiinikinaasi (TK) fosforylointi pensikloviirin virusten infektoimissa soluissa monofosfaattimuotoon, joka vuorostaan konverteeritaan pensikloviiritrifosfaatiksi sellulaarikinaasien vaikutuksesta. Trifosfaatti estää viruksen DNA-ketjun pidentymisen kilpailuvalla deoksyguanosiinifosfaatin estolla jolloin pensikloviiritrifosfaatti liittyy viruksen kasvavaan DNA-ketjuun, josta seuraa viruksen DNA-replikaation pysähtyminen.

Pensikloviiritrifosfaatilla on solunsisäinen 10 tunnin puoliintumisaika soluviljelyn infektoituneissa HSV-1 soluissa, 20 tunnin puoliintumisaika HSV-2 infektoituneissa soluissa ja 7 tunnin puoliintumisaika VZV infektoituneissa soluissa. Pensikloviiri-trifosfaattipitoisuudet ovat pensikloviirille altistuneissa infektoitumattomissa soluissa vain heikosti mitattavissa. Näin ollen isäntäsoluihin kohdistuvan toksisuuden todennäköisyys on nisäkkäillä pieni, ja on epätodennäköistä, että pensikloviirin terapeutiset pitoisuudet vaikuttaisivat infektoitumattomiin soluihin.

Resistenssi

Kuten asikloviirin kohdalla, pensikloviirin resistenttiin liittyy mutaatioita pääosin tymidiinikinaasi (TK) - geenissä aiheuttaen tämän entsyymin puutetta tai muuttunutta substraatin spesifisyyttä. Resistenttiin liittyviä mutaatioita esiintyy paljon pienemmässä määrin myös DNA polymeraasi-geenissä. Useimmat asikloviirille resistentit HSV ja VZV kliiniset isolaatit ovat myös resistenttejä pensikloviirille, mutta ristiresistenssi ei ole yleistä.

Tulokset 11:sta maailmanlaajuisesta kliinisestä tutkimuksesta, joissa immunokompetentteja ja immuunipuutteisia potilaita hoidettiin pensikloviirilla (paikallisella tai suonensisäisellä lääkemuoilla) ja famsikloviirilla mukaan lukien tutkimukset, joissa famsikloviiri käytettiin aina 12 kuukauden hoitojaksoihin asti, viittasivat pensikloviirille resistenttien isolaattien yleisesti vähäiseen esiintyvyyteen: 0,2 % (2/913) immunokompetenteilla potilailla ja 2,0 % (6/288) immuunipuutteisilla potilailla. Resistentit isolaatit löydettiin lähinnä hoidon alussa tai lumelääkeryhmästä. Resistenssiä esiintyi famsikloviiri- tai pensikloviirihoidon aikana tai sen jälkeen vain kahdella immuunipuutteella potilaalla.

Kliininen teho

Famsikloviiri vähensi tehokkaasti rakkuloita lumelääkkeellä ja aktiivilääkkeellä kontrolloiduissa tutkimuksissa sekä immunokompetenteilla että immuunipuutteisilla potilailla, joilla oli komplisoitumaton *herpes zoster*-infektio. Aktiivikontrolloidussa kliinisessä tutkimuksessa famsikloviirin osoitetiin olevan tehokas immunokompetentien potilaiden silmäherpeksen hoidossa.

Famsikloviirin tehoa immunokompetentien potilaiden ensimmäistä kertaa ilmaantuvan sukuelinherpeksen hoidossa on osoitettu kolmessa aktiivikontrolloidussa tutkimuksessa. Kaksi lumelääkekontrolloitua tutkimusta immunokompetenteilla potilailla sekä yksi aktiivikontrolloitu tutkimus HIV-infektioon sairastuneilla potilailla, joilla oli uusiutuva sukuelinherpes, osoitti famsikloviirin olevan tehokas.

Kaksi lumelääkekontrolloitua 12 kuukauden mittaista tutkimusta uusiutuva sukuelinherpestä sairastavilla immunokompetenteilla potilailla osoitti, että uusiutuminen väheni merkitsevästi famsikloviirilla hoidetuilla potilailla verrattuna lumelääkeryhmän potilaisiin. Lumelääkekontrolloidut ja -kontrolloimattomat aina 16 viikkoon asti kestääneet tutkimukset osoittivat, että famsikloviiri on tehokas uusiutuvan sukuelinherpeksen ennaltaehkäisyssä HIV-infektioon sairastuneilla potilailla. Lumekontrolloitu tutkimus osoitti famsikloviirin vähentävästi *Herpes simplex*-virusaktivaation aikaisia sekä oireellisten että oireettomien pääivien osuutta.

Pediatriset potilaat

Kokeelliseen tarkoitukseen valmistettujen, famsikloviiriä sisältävien oraalirakeiden vaikutuksia arvioitiin 169:llä, 1 kuukauden – ≤ 12 vuoden ikäisellä pediatrisella potilaalla. Näistä potilaista 100

olivat iältään 1–≤ 12-vuotiaita, ja heitä hoidettiin fampsikloviiria sisältävillä oraalirakeilla (annosväli: 150 mg - 500 mg) joko kahdesti (47 potilasta, joilla oli *herpes simplex*-infekti) tai kolmesti (53 potilasta, joilla oli vesirokko) vuorokaudessa 7 päivän ajan. Loput 69 potilasta (18 potilasta ikäluokassa 1–≤ 12 kk ja 51 potilasta ikäluokassa 1–≤ 12 vuotta) osallistui fampsikloviiria sisältävillä oraalirakeilla suoritettuihin, farmakokinetiikkaa ja turvallisuuutta selvittäneisiin kertamostutkimuksiin (annosväli: 25–500 mg). Painoon perustuvat fampsikloviiriannokset valittiin siten, että niillä aikaansaatiin vastaavat systeemiset pensikloviirialtistukset kuin mitä 500 mg:n fampsikloviiriannosten jälkeen on aikuispotilailla todettu. Yhdessäkään näistä tutkimuksista ei ollut kontrolliryhmää, joten tutkimuksissa käytettyjen hoitovaihtoehtojen tehosta ei voida tehdä johtopäätöksiä. Turvallisuuusprofiili oli samankaltainen aikuisilla todetun profiilin kanssa. Systeeminen altistus alle 6 kuukauden ikäisillä vauvoilla oli kuitenkin alhainen, joten arviota fampsikloviirin turvallisudesta tässä ikäryhmässä ei voida esittää.

5.2 Farmakokinetiikka

Yleiset ominaisuudet

Imeytyminen

Fampsikloviiri on antiviraalisesti vaikuttavan yhdisteen, pensikloviirin, suun kautta otettava aihiolääke. Fampsikloviiri imetyy suun kautta otettuna nopeasti ja laajasti ja muuttuu pensikloviiriksi.

Pensikloviirin biologinen hyötyosuuus oli fampsikloviirin oraalisen annostelun jälkeen 77 %.

Pensikloviirin keskimääräinen huippupitoisuus plasmassa on oraalisen 125 mg:n fampsikloviiriannoksen jälkeen 0,8 mikrogrammaa/ml, 250 mg:n fampsikloviiriannoksen jälkeen 1,6 mikrogrammaa/ml, 500 mg:n fampsikloviiriannoksen jälkeen 3,3 mikrogrammaa/ml ja 750 mg:n fampsikloviiriannoksen jälkeen 5,1 mikrogrammaa. Huippupitoisuuden ilmaantumisen mediaaniaika oli 45 minuuttia annoksen jälkeen.

Pensikloviirin pitoisuus–aikakäyrä plasmassa on samankaltaisen kerta-annon ja toistuvan annon (kolme kertaa päivässä ja kaksi kertaa päivässä) jälkeen ja viittaa siihen, että pensikloviirin kertymistä elimistöön ei tapahdu fampsikloviirin toistuvan annostelun seurauksena.

Ruoka ei vaikuta pensikloviirin hyötyosuuteen (AUC), kun fampsikloviiri otetaan suun kautta.

Jakautuminen

Pensikloviiri ja sen 6-deoksiprekrusori sitoutuvat heikosti (< 20 %) plasman proteiineihin.

Metabolia ja eliminaatio

Fampsikloviiri eliminoituu pääasiassa pensikloviirina ja sen 6-deoksiprekrusorina virtsaan.

Muututtumatonta fampsikloviiria ei ole todettu virtsassa. Tubulussekreetio edistää pensikloviirin eliminoitumista munuaisten kautta.

Pensikloviirin terminaalinen puoliintumisaika plasmassa on fampsikloviirin kerta-annoksen ja toistuvan annoksen jälkeen noin 2 tuntia.

Prekliinisissä tutkimuksissa fampsikloviiri ei ole osoittanut minkäänlaisia sytokromi P450-entsyyymejä indusoivia tai CYP3A4-entsyyymiä estäviä ominaisuuksia.

Ominaisuudet erityispotilaaryhmillä

Herpes zoster -potilaat

Komplisoitumanon *herpes zoster*-infekti ei vaikuta merkittävästi pensikloviirin farmakokinetiikkaan fampsikloviirin oraalisen annon jälkeen. Pensikloviirin terminaalinen puoliintumisaika plasmassa oli *herpes zoster*-potilailla 2,8 tuntia fampsikloviirin kerta-annoksen jälkeen ja 2,7 tuntia fampsikloviirin toistuvan annostuksen jälkeen.

Munuaisten vajaatoimintaa sairastavat potilaat

Pensikloviirin näennäinen plasmapuhdistuma, munuaispuhdistuma ja eliminaation nopeusvakio plasmassa pienenevät lineaarisesti suhteessa munuaistoiminnan heikkenemiseen nähden sekä kerta-

annoksen etä toistuvan annon jälkeen. Munuaisten vajaatoimintaa sairastavien potilaiden annostusta on muutettava (ks. kohta 4.2).

Maksan vajaatoimintaa sairastavat potilaat

Lievä ja keskivaikea maksan vajaatoiminta ei vaikuttanut pensikloviirin systeemiseen altistukseen suun kautta tapahtuneen famsikloviirin annostelun jälkeen. Lievä ja keskivaikeaa maksan vajaatoimintaa sairastavien potilaiden annostusta ei suositella muuttamaan (ks. kohdat 4.2 sekä 4.4). Pensikloviirin farmakokinetiikkaa ei ole tutkittu vaikeaa maksan vajaatoimintaa sairastavilla potilailla. Famsikloviirin muuttuminen aktiiviseksi metabolitiikseen pensikloviiriksi voi olla heikentynyt näillä potilailla, mikä voi johtaa alentuneisiin pensikloviirin plasmapitoisuksiin ja näin ollen mahdollisesti huonontaa famsikloviirin tehoa.

Iäkkääät potilaat (≥ 65 -vuotiaat)

Kun famsikloviiria annettiin suun kautta iäkkäille vapaaehtoisille (65–79-vuotiaille), pensikloviirin keskimääräinen AUC oli tutkimusten välisen vertailujen perusteella noin 30 % suurempi ja pensikloviirin munuaispuhdistuma noin 20 % pienempi nuorempaan vapaaehtoisiin koehenkilöihin verrattuna. Osittain nämä erot saattaa johtua eroista munuaisten toiminnassa näiden kahden ikäryhmän välillä. Annoksen muuttamista iän perusteella ei suositella, ellei munuaisten toiminta ole heikentynyt (ks. kohta 4.2).

Sukupuoli

Pensikloviirin munuaispuhdistumassa on raportoitu pieniä eroja naisten ja miesten välillä. Näiden eroavaisuuksien katsottiin johtuvan munuaisten toiminnan eroista sukupuolten välillä. Annoksen muuttamista sukupuolen perusteella ei suositella.

Pediatriset potilaat

Hepatiitti B:tä sairastavilla pediatrisilla potilailla (6–11-vuotiaat) toistuvat famsikloviirinannokset (250 mg tai 500 mg kolme kertaa päivässä) eivät aiheuttaneet merkitseviä muutoksia pensikloviirin farmakokinetiikkaan verrattuna kerta-annosten yhteydessä todettuun farmakokinetiikkaan. Pensikloviiriin kertymistä ei todettu.

Kun *herpes simplex* -infektiota tai vesirokkoa sairastaville lapsille (1–12-vuotiaat) annettiin kerta-annos famsikloviiria (ks. kohta 5.1), suureni pensikloviirin näennäinen puhdistuma potilaan painon mukaan ei-lineaarisessa suhteessa. Pensikloviirin eliminaation puoliintumisajalla plasmasta todettiin taipumus lyhentyä sen mukaan, mitä nuoremasta potilaasta oli kyse. Arvo vaihteli keskimäärin 1,6 tunnista 6–12-vuotiailla potilailla aina 1,2 tuntiin saakka 1–< 2-vuotiailla potilailla.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Yleinen toksisuus

Farmakologiset turvallisuustutkimukset ja toistetut annostuksen toksisuus tutkimukset eivät paljastaneet erityistä vaaraa ihmisille.

Genotoksisuus

Famsikloviiriin ei todettu olevan genotoksinen laajassa testistössä *in vivo* ja *in vitro*, jotka on suunniteltu geenimutaatioiden, kromosomivaarioiden ja korjaantuvien DNA-vaurioiden toteamiseksi. Pensikloviiriin, kuten muidenkin tämän ryhmän lääkeaineiden, on osoitettu aiheuttavan mutaatioita/kromosomipoikkeamia ihmisen lymfosyyteissä ja L5178Y lymfoomatutkimuksissa hiirillä pitosuksilla, jotka olivat vähintään 25–100-kertaisia verrattuna huippupitoisuksiin ihmisen plasmassa suun kautta annetun 1500 mg:n famsikloviirikerta-annoksen jälkeen. Pensikloviiri oli negatiivinen Amesin bakteeritestissä eikä lisääntynyt DNA:n korjausta todettu *in vitro*.

Pensikloviiri aiheutti lisääntyneen mikrotumien esiintymistihyden hiiren luuytimessä *in vivo*, kun sitä annettiin i.v.-annoksilla, jotka olivat erittäin luuydintoksisia (≥ 500 mg/kg, joka vastasi ≥ 810 - kertaista ihmisen kehon pinta-alaan perustuva maksimiannosta).

Karsinogeenisuus

Korkeilla annoksilla naarasrotilla havaittiin rintarauhasen adenokarsinooman ilmaantuvuuden lisääntymistä. Rintarauhasen adenokarsinooma on yleinen kasvain tällä tutkimuksissa käytetyllä rottakannalla. Urosrotilla ei todettu vaikutusta kasvainten muodostumisen ilmaantuvuuteen, kun annettiin annoksia aina 240 mg/kg/vrk asti (vastaten 38,4 mg/kg:n ekvivalenttia annosta ihmisellä tai 1,3 kertaa suurinta suositettua kokonaispäiväänosta, joka oli 1500 mg famsikloviiria tai 50 kg painavaa potilasta), eikä hiirillä kummallakaan sukupuolella annoksilla, joita annettiin aina 600 mg/kg/vrk asti (vastaten 48 mg/kg:n ekvivalenttia annosta ihmisellä tai 1,6-kertaista suurinta suositettua kokonaispäiväänosta).

Reproduktiotoksisuus

Urosrotilla todettiin fertiliteetin heikkenemistä (mukaan lukien histopatologiset muutokset kiveksissä, muuttunut siittiöiden rakenne, alentunut siittiöiden määrä ja liikkuvuus sekä alentunut fertiliteetti) 10 viikon kuluttua, kun niiden saama annos oli 500 mg/kg/vrk (vastaten 80 mg/kg:n ekvivalenttia annosta ihmisellä tai 2,7-kertaista suurinta suositettua kokonaispäiväänosta). Yleissä toksisuustutkimuksissa havaittiin edelleen kivesten toksisuutta. Kyseinen löydös oli palautuva ja havaittu myös muiden saman lääkeaineryhmän lääkkeillä. Eläintutkimukset eivät viitanneet negatiivisesta vaikutuksesta naarasten fertiliteettiin annoksilla, joita annettiin aina 1000 mg/kg/vrk asti (vastaten 160 mg/kg ekvivalenttia annosta ihmisellä tai 5,3-kertaista suurinta suositettua kokonaispäiväänosta).

Sikiöaikaisen kehityksen tutkimuksissa ei tullut esille todisteita haittavaikutuksista oraalisilla famsikloviiriannoksilla eikä i.v.-pensikloviiriannoksilla, jotka vastasivat 0,7–5,3-kertaista suurinta suositettua kokonaisannosta famsikloviiria päivässä.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Tabletin ydin:

Hydroksipropyylise lluloosa

Vedetön laktosi (125 mg ja 250mg tabl.)

Natriumtärkkelysglykolaatti (tyyppi A)

Magnesiumstearaatti

Kalvopäällyste:

Titaanidioksiidi (E171)

Hypromellosi

Makrogoli 4000 ja 6000

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen

6.3 Kestoaika

3 vuotta

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25°C. Säilytä alkuperäispakkauksessa. Herkkä kosteudelle.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakauskoot

125 mg tabletti: 10, 30 ja 112 tablettia: PVC/PCTFE-läpipainopakkaukset, joissa on käänöpuolella alumiinifolio.

250 mg tabletti: 15 ja 21 tablettia: PVC/PCTFE-läpipainopakkaukset, joissa on käänöpuolella alumiinifolio.

500 mg tabletti: 21 tabletin PVC/PCTFE-läpipainopakkaus, jossa on käänöpuolella alumiinifolio.

Kaikkia vahvuksia/pakkauskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle

Käyttämätön valmiste tai jälte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Phoenix Labs
Suite 12, Bunkilla Plaza
Bracetown Business Park
Clonee
County Meath
Irlanti

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

125 mg tabletti: 12160
250 mg tabletti: 11680
500 mg tabletti: 12161

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämispäivämäärä: 125 mg ja 500 mg tabl.: 24.6.1996
Uudistamispäivämäärä: 8.7.2011
Myyntiluvan myöntämispäivämäärä: 250 mg tabl.: 27.2.1995
Uudistamispäivämäärä: 8.7.2011

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

31.01.2024

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Famvir 125 mg filmdragerade tabletter
Famvir 250 mg filmdragerade tabletter
Famvir 500 mg filmdragerade tabletter

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje filmdragerad tablett innehåller 125 mg famciklovir
Varje filmdragerad tablett innehåller 250 mg famciklovir
Varje filmdragerad tablett innehåller 500 mg famciklovir

Hjälpmännen med känd effekt: Varje 125 mg filmdragerad tablett innehåller 26,85 mg laktos, vattenfri.
Hjälpmännen med känd effekt: Varje 250 mg filmdragerad tablett innehåller 53,69 mg laktos, vattenfri.

För fullständig förteckning över hjälpmännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Filmdragerad tablett

Vit, rund filmdragerad tablett, bikonvex, fasade kanter, präglad med ”FV” på ena sidan och ”125” på andra sidan
Vit, rund filmdragerad tablett, bikonvex, fasade kanter, präglad med ”FV” på ena sidan och ”250” på andra sidan
Vit, oval filmdragerad tablett, bikonvex, fasade kanter, präglad med ”FV500” på ena sidan och slät på andra sidan

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Varicella zoster-infektioner (VZV) – herpes zoster

Famvir är indicerat för:

- behandling av herpes zoster och zoster ophthalmicus hos vuxna med normalt immunförsvar (se avsnitt 4.4)
- behandling av herpes zoster hos vuxna med nedsatt immunförsvar (se avsnitt 4.4)

Herpes simplex-infektioner (HSV) – genital herpes

Famvir är indicerat för:

- behandling av förstagångsepisod liksom recidiverande episoder av genital herpes hos vuxna med normalt immunförsvar
- behandling av recidiverande genital herpes hos vuxna med nedsatt immunförsvar
- suppression av recidiverande genital herpes hos vuxna med såväl normalt immunförsvar som med nedsatt immunförsvar

Inga kliniska studier har genomförts med patienter som är HSV-infekterade och immunförsvagade till följd av andra orsaker än HIV-infektion (se avsnitt 5.1).

4.2 Dosering och administreringssätt

Herpes zoster och zoster ophthalmicus hos vuxna med normalt immunförsvar
500 mg tre gånger dagligen i sju dagar.

Behandlingen bör påbörjas så snart som möjligt efter diagnostisering av herpes zoster eller zoster ophthalmicus.

Herpes zoster hos vuxna med nedsatt immunförsvar
500 mg tre gånger dagligen i tio dagar.

Behandlingen bör påbörjas så snart som möjligt efter diagnostisering av herpes zoster.

Genital herpes hos vuxna med normalt immunförsvar

Förstagångsepisod av genital herpes: 250 mg tre gånger dagligen i fem dagar. Behandlingen bör påbörjas så snart som möjligt efter diagnostisering av en förstagångsepisod av genital herpes.

Episodisk behandling av recidiverande genital herpes: 125 mg två gånger dagligen i 5 dagar.
Behandlingen bör påbörjas så snart som möjligt efter uppkomst av prodromalsymtom (t ex pirrande eller bränande känsla, klåda, smärta) eller lesioner.

Recidiverande genital herpes hos vuxna med nedsatt immunförsvar

Episodisk behandling av recidiverande genital herpes: 500 mg två gånger dagligen i sju dagar.
Behandlingen bör påbörjas så snart som möjligt efter uppkomst av prodromalsymtom (t ex pirrande eller bränande känsla, klåda, smärta) eller lesioner.

Suppression av recidiverande genital herpes hos vuxna med normalt immunförsvar

250 mg två gånger dagligen. Suppressionsbehandling bör avbrytas efter maximalt 12 månaders kontinuerlig antiviral behandling för bedömning av recidivfrekvens och svårighetsgrad.
Minimiperioden för omprövning av behandlingsbehovet bör innehatta minst två recidiv. Patienter med fortsatt betydande sjukdomsbesvär kan återuppta suppressionsbehandling.

Suppression av recidiverande genital herpes hos vuxna med nedsatt immunförsvar
500 mg två gånger dagligen.

Patienter med nedsatt njurfunktion

Eftersom minskad clearance av penciklovir är relaterad till nedsatt njurfunktion, mätt med kreatininclearance, bör särskild uppmärksamhet iakttas beträffande doseringen hos patienter med nedsatt njurfunktion. Doseringrekommendationer för vuxna med nedsatt njurfunktion framgår av tabell 1.

Tabell 1 Doseringsrekommendationer för vuxna med nedsatt njurfunktion.

Indikation och grunddosering	Kreatininclearance [ml/min]	Dos justering
Herpes zoster hos vuxna med normalt immunförsvar		
500 mg tre gånger dagligen i 7 dagar	≥ 60	500 mg tre gånger dagligen i 7 dagar
	40 till 59	500 mg två gånger dagligen i 7 dagar
	20 till 39	500 mg en gång dagligen i 7 dagar
	< 20	250 mg en gång dagligen i 7 dagar
	Hemodialyspender	250 mg efter varje dialys i 7 dagar
Herpes zoster hos vuxna med nedslatt immunförsvar		
500 mg tre gånger dagligen i 10 dagar	≥ 60	500 mg tre gånger dagligen i 10 dagar
	40 till 59	500 mg två gånger dagligen i 10 dagar
	20 till 39	500 mg en gång dagligen i 10 dagar
	< 20	250 mg en gång dagligen i 10 dagar
	Hemodialyspender	250 mg efter varje dialys i 10 dagar
Genital herpes hos vuxna med normalt immunförsvar – förstagångs episod av genital herpes		
250 mg tre gånger dagligen i 5 dagar	≥ 40	250 mg tre gånger dagligen i 5 dagar
	20 till 39	250 mg två gånger dagligen i 5 dagar
	< 20	250 mg en gång dagligen i 5 dagar
	Hemodialyspender	250 mg efter varje dialys i 5 dagar
Genital herpes hos vuxna med normalt immunförsvar – episodisk behandling av recidiverande genital herpes		
125 mg två gånger dagligen i 5 dagar	≥ 20	125 mg två gånger dagligen i 5 dagar
	< 20	125 mg en gång dagligen i 5 dagar
	Hemodialyspender	125 mg efter varje dialys i 5 dagar
Genital herpes hos vuxna med nedslatt immunförsvar – episodisk behandling av recidiverande genital herpes		
500 mg två gånger dagligen i 7 dagar	≥ 40	500 mg två gånger dagligen i 7 dagar
	20 till 39	500 mg en gång dagligen i 7 dagar
	< 20	250 mg en gång dagligen i 7 dagar
	Hemodialyspender	250 mg efter varje dialys i 7 dagar
Supression av recidiverande genital herpes hos vuxna med normalt immunförsvar		

250 mg två gånger dagligen	≥ 40	250 mg två gånger dagligen
	20 till 39	125 mg två gånger dagligen
	< 20	125 mg en gång dagligen
	Hemodialyspender	125 mg efter varje dialys
Supression av recidiverande genital herpes hos vuxna med nedsatt immunförsvar		
500 mg två gånger dagligen	≥ 40	500 mg två gånger dagligen
	20 till 39	500 mg en gång dagligen
	< 20	250 mg en gång dagligen
	Hemodialyspender	250 mg efter varje dialys

Patienter med nedsatt njurfunktion

Eftersom 4 timmars hemodialys gav upp till 75% minskad plasmakoncentration av penciklovir ska famciklovir ges omedelbart efter dialys. Rekommenderad dosering för hemodialyspender framgår av tabell 1.

Patienter med nedsatt leverfunktion

Hos patienter med mild eller måttligt nedsatt leverfunktion krävs ingen dosjustering. Data saknas för patienter med svårt nedsatt leverfunktion (se avsnitt 4.4 och 5.2).

Äldre (≥ 65 år)

Dosjustering krävs ej såvida inte njurfunktionen är nedsatt.

Pediatrisk population

Säkerhet och effekt för famciklovir hos barn och ungdomar yngre än 18 år har inte fastställts. Tillgängliga data beskrivs i avsnitt 5.1 och 5.2.

Administreringssätt

Famvir kan intas oberoende av måltid (se avsnitt 5.2).

4.3 Kontraindikationer

Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmitt som anges i avsnitt 6.1. Överkänslighet mot penciklovir.

4.4 Varningar och försiktighet

Patienter med nedsatt njurfunktion

För patienter med nedsatt njurfunktion krävs dosjustering (se avsnitt 4.2 och 4.9).

Patienter med nedsatt leverfunktion

Famciklovir har inte studerats hos patienter med kraftigt nedsatt leverfunktion. Omvandlingen av famciklovir till dess aktiva metabolit penciklovir kan vara nedsatt hos dessa patienter, vilket kan leda till lägre plasmakoncentration av penciklovir och därmed minskad effekt av famciklovir.

Zoster-behandling

Klinisk respons bör monitoreras noggrant, hos dessa patienter. Intravenös antiviral behandling bör övervägas när oral terapi inte anses ge tillfredsställande effekt.

Patienter med komplicerad herpes zoster, dvs de med visceralt engagemang, spridd zoster, motoriska neuropatier, encefalit och cerebrovaskulära komplikationer bör ges intravenös antiviral behandling. Dessutom bör patienter med nedsatt immunförsvar som har zoster ophthalmicus eller de med stor risk för spridning av sjukdomen och patienter med engagemang av viscerala organ ges intravenös antiviral behandling.

Överföring av genital herpes

Patienterna ska rådas att undvika samlag vid symptom även om den antivirala behandlingen har påbörjats. Under suppressiv behandling med antivirala medel är virusspredningen signifikant minskad, men överföring är fortfarande möjlig. Utöver behandling med Famvir rekommenderas patienter därför att skydda sig vid samlag.

Övrigt (gäller för 125 mg och 250 mg)

Patienter med något av följande ärftliga tillstånd bör inte använda detta läkemedel: galaktosintolerans, total laktasbrist eller glukos-galaktosmalabsorption.

4.5 Interaktioner med andra läke medel och övriga interaktioner

Andra läkemedels påverkan på famciklovir

Inga kliniskt signifikanta interaktioner har identifierats.

Samtidig behandling med probenecid kan leda till ökad plasmakoncentration av penciklovir, den aktiva metaboliten av famciklovir, på grund av konkurrerande eliminationsväg.

Patienter som får 500 mg famciklovir tre gånger dagligen och som samtidigt får probenecid, ska därför följas noggrant med avseende på toxicitet. Om patienten upplever svår yrsel, somnolens, förvirring eller annan påverkan på det centrala nervsystemet, kan en dosreduktion till 250 mg famciklovir tre gånger dagligen övervägas.

Famciklovir behöver aldehydoxidas för omvandling till dess aktiva metabolit, penciclovir. Raloxifen har visats vara en potent hämmare av detta enzym *in vitro*. Samtidig administrering av raloxifen kan påverka bildningen av penciclovir och därmed effekten av famciklovir. När raloxifen ges samtidigt med famciklovir ska den kliniska effekten av den antivirala terapin följas noggrant.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Fertila kvinnor

Det finns inga data som stödjer några särskilda rekommendationer hos fertila kvinnor. Patienter med genital herpes ska rådas att undvika sexuellt umgänge vid symptom även om behandling har påbörjats. Det rekommenderas att patienter skyddar sig vid sexuellt umgänge (se avsnitt 4.4).

Graviditet

Det finns begränsade data (mindre än 300 graviditetsutfall) från användning av famciklovir hos gravida kvinnor. I kumulativa analyser, baserade på denna begränsade information, av både prospektiva och retrospektiva graviditetsrapporter sågs inga belägg för att läkemedlet orsakar några specifika fosterskador eller medfödda missbildningar. Djurstudier har inte visat några embryotoxiska eller teratogena effekter av famciklovir eller penciklovir (den aktiva metaboliten av famciklovir). Famciklovir ska endast användas under graviditet då behandlingens potentiella fördelar bedöms överväga eventuella risker.

Amning

Det är inte känt om famciklovir utsöndras i human bröstmjölk. Djurstudier har visat att penciklovir utsöndras i bröstmjölk. Om kvinnans hälsotillstånd nödvändiggör famciklovirbehandling kan avbrytande av amningen övervägas.

Fertilitet

Kliniska data tyder inte på att famciklovir påverkar den manliga fertiliteten vid långtidsbehandling med orala doser på 250 mg två gånger dagligen (se avsnitt 5.3).

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Inga studier på förmågan att framföra fordon och använda maskiner har utförts. Patienter som upplever yrsel, trötthet, förvirring eller annan påverkan på det centrala nervsystemet vid användning av Famvir ska dock avstå från att framföra fordon eller använda maskiner.

4.8 Biverkningar

I kliniska studier rapporterades huvudvärk och illamående. Dessa var i allmänhet milda till måttliga och förekom med samma incidens hos patienter som erhöll placebo. Alla övriga biverkningar har tillkommit efter att läkemedlet godkänts för försäljning.

De poolade, globala, placebo- eller aktivt kontrollerade kliniska studierna (n=2326 för Famvir-armen) utvärderades retrospektivt för att en frekvenskategori skulle fås för alla biverkningar nämnda nedan. Följande tabell specificerar den beräknade frekvensen av biverkningar baserat på alla spontana rapporter och litteraturfall som har rapporterats för Famvir sedan introduktionen på marknaden. Biverkningarna (tabell 2) presenteras inom varje frekvensområde efter fallande allvarlighetsgrad enligt följande: mycket vanliga ($\geq 1/10$); vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$); mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$); sällsynta ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$); mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$); ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data).

Tabell 2 Biverkningar från kliniska prövningar och spontana biverkningsrapporter efter introduktion på marknaden

Blodet och lymfsystemet	
Sällsynta:	Trombocytopeni.
Psykiska störningar	
Mindre vanliga:	Förvirringstillstånd (främst hos äldre).
Sällsynta:	Hallucinationer.
Centrala och perifera nervsystemet	
Mycket vanliga:	Huvudvärk.
Vanliga:	Yrsel.
Mindre vanliga:	Somnolens (främst hos äldre).
Ingén känd frekvens:	Krampanfall*.
Hjärtat	
Sällsynta:	Hjärtklappning.
Magtarmkanalen	
Vanliga:	Illamående, kräkningar, buksmärta, diarré.
Lever och gallvägar	
Vanliga:	Avvikande levervärden.
Sällsynta:	Kolestatisk ikterus.
Immunsystemet	
Ingén känd frekvens:	Anafylaktisk chock*, anafylaktisk reaktion*.
Hud och subkutan vävnad	
Vanliga:	Utslag, pruritus.
Mindre vanliga:	Angioödem (t ex ansiktsödem, ögonlocksödem, periorbitalt ödem, svalgödem), urticaria.
Ingén känd frekvens:	Allvarliga hudreaktioner *(t ex erytema multiforme, Stevens-Johnson syndrom, toxisk epidermal nekrolys), överkänslighetsvaskulit.

* Biverkningar rapporterade efter marknadsintroduktionen av Famvir via spontana fallrapporter och litteraturfall som inte har rapporterats i kliniska prövningar. Eftersom dessa biverkningar har rapporterats på frivillig basis från en population av okänd storlek, är det inte möjligt att på ett tillförlitligt sätt beräkna frekvensen. Frekvens anges därför som "ingen känd frekvens". Generellt var biverkningarna i kliniska studier på patienter med nedsatt immunförsvar jämförbara med de som rapporterats från populationen med normalt immunförsvar. Illamående, kräkningar och patologiska levervärden rapporterades mer frekvent, särskilt vid högre doser.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till (se detaljer nedan).

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea
Biverkningsregistret
PB 55
00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Erfarenheten av överdosering med famciklovir är begränsad. I händelse av överdosering ges lämplig understödjande och symptomatisk behandling. Akut njursvikt har rapporterats hos patienter med befintlig njursjukdom då dosen av famciklovir inte reducerats med hänsyn till patientens grad av njurfunktionsnedsättning. Penciklovir är dialyserbart: plasmakoncentrationen minskar med ca 75% efter 4 timmars hemodialys.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Nukleosider och nukleotider utom omvänta transkriptashämmare, ATC-kod J05AB09

Verkningsmekanism

Famciklovir är en oral prodrug till penciklovir. Famciklovir omvandlas snabbt *in vivo* till penciklovir, som *in vitro* har aktivitet mot herpes simplex virusen (HSV typ 1 och 2), varicella zoster virus (VZV), Epstein-Barr virus och cytomegalovirus.

Den antivirala effekten av oralt administrerad famciklovir har visats i ett flertal djurmodeller: denna effekt beror på omvandling till penciklovir *in vivo*. I virusinfekterade celler fosforylerar det virala tymidinkinaset (TK) penciklovir till ett monofosfat som i sin tur omvandlas till penciklovirtrifosfat via cellulärt kinas. Detta trifosfat hämmar förlängningen av den virala DNA-spiralen genom att konkurrera med deoxyguanosintrifosfats inkorporering i växande viralt DNA och därigenom stoppa virusreplikeringen av viralt DNA. Penciklovirtrifosfat har en intracellulär halveringstid på 10 timmar i HSV-1-, 20 timmar i HSV-2- och 7 timmar i VZV-infekterade celler som odlats i celldeling. I oinfekterade celler som exponeras för penciklovir är koncentrationen av trifosfatet knappt påvisbar. Därför är sannolikheten för toxiska effekter på mammala värdceller låg och det är därför osannolikt att oinfekterade celler påverkas av penciklovir vid terapeutiska koncentrationer.

Resistens

Liksom för aciklovir är penciklovirresistens associerad med mutationer huvudsakligen i tymidinkinas (TK)-genen som resulterar i minskad eller förändrad substratspecificitet hos detta enzym och i mycket mindre utsträckning i DNA-polymerasgenen. De flesta aciklovirresistenta kliniska isolat av HSV och VZV är också resistenta mot penciklovir, men korsresistens är inte alltid förekommande.

Resultat från 11 globala kliniska studier med penciklovir (topikal eller intravenös beredning) eller famciklovir på patienter med normalt eller nedsatt immunförsvar, inkluderande studier med upp till 12 månaders behandling med famciklovir, visade sammantaget en låg frekvens av penciklovirresistenta isolat: 0,2% (2/913) hos patienter med normalt immunförsvar och 2,1% (6/288) hos patienter med nedsatt immunförsvar. De resistenta isolaten upptäcktes vanligen i början av behandlingen eller i en placebogrupp. Resistens förekom, under eller efter behandling med famciklovir eller penciklovir, enbart hos två patienter med nedsatt immunförsvar.

Klinisk effekt

Placebokontrollerade studier och studier med aktiv kontroll på patienter med komplikationsfri herpes zoster, både med nedsatt och normalt immunförsvar, visade att famciklovir var effektivt vad gäller utläkning av lesioner. I en klinisk studie med aktiv kontroll visades att famciklovir var effektiv vid behandling av zoster ophthalmicus hos patienter med normalt immunförsvar.

Att famciklovir har effekt på patienter med normalt immunförsvar med första gångsepisod av genital herpes visades i tre studier med aktiv kontroll. Två placebokontrollerade studier på patienter med normalt immunförsvar och en studie med aktiv kontroll på HIV-infekterade patienter med recidiverande genital herpes visade att famciklovir var effektiv.

Två placebokontrollerade 12-månadersstudier på patienter med normalt immunförsvar och recidiverande genital herpes visade att patienter som behandlades med famciklovir fick signifikant färre antal recidiv jämfört med placebobehandlade patienter. Placebokontrollerade och okontrollerade studier med upp till 16 veckors behandlingslängd visade att famciklovir var effektivt vad gäller suppression av recidiverande genital herpes hos HIV-infekterade patienter. Den placebokontrollerade studien visade att famciklovir signifikant minskade antalet dagar med både symptomatisk och asymptomatisk HSV-spridning.

Pediatrisk population

Experimentella orala granulat av famciklovir studerades hos 169 pediatriska patienter i åldrarna 1 månad till ≤ 12 år. Etthundra av dessa patienter var 1 till ≤ 12 år gamla och behandlades med famciklovir orala granulat (doserna varierade från 150 mg till 500 mg) antingen två (47 patienter med herpes simplex-infektioner) eller tre gånger (53 patienter med vattkoppor) dagligen i sju dagar. De resterande 69 patienterna (18 patienter 1 till ≤ 12 månader gamla, 51 patienter 1 till ≤ 12 år gamla) deltog i farmakokinetiska- och säkerhetsstudier med enkeldos av famciklovir orala granulat (doserna varierade från 25 mg till 500 mg). Viktbaserade doser av famciklovir användes för att få systemiska exponeringar av penciklovir som var likvärdiga med de systemiska exponeringar av penciklovir som observerades hos vuxna efter administrering av 500 mg famciklovir. Ingen av dessa studier innehöftade kontrollgrupp, därför är det inte möjligt att dra någon slutsats gällande effekten av de studerade behandlingsregimerna. Säkerhetsprofilen var likvärdig med den som setts hos vuxna. Systemisk läkemedelsexponering hos spädbarn <6 månader gamla var dock låg, vilket utgör hinder för bedömning av famciklovirs säkerhet hos denna åldersgrupp.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Allmänt

Absorption

Famciklovir är en oral prodrug till den antiviralt aktiva substansen penciklovir. Efter oral administrering absorberas och omvandlas famciklovir snabbt och i hög grad till penciklovir. Biotillgängligheten av penciklovir efter oral tillförsel av famciklovir var 77%. Vid administrering av famciklovir 125 mg, 250 mg eller 500 mg uppnås maximal plasmakoncentration (medelvärde 0,8 mikrogram/ml, 1,6 mikrogram/ml respektive 3,3 mikrogram/ml) efter ca 45 min.

Plasmakoncentrationen mätt över tiden är därför densamma för penciklovir efter engångsdos som vid upprepad dosering 2 eller 3 gånger dagligen, vilket inte tyder på ackumulering vid upprepad dosering av famciklovir.

Den systemiska biotillgängligheten (AUC) av penciklovir från oralt famciklovir påverkas inte av föda.

Distribution

Penciklovir och 6-deoxiprekursorn binds i liten utsträckning (< 20%) till plasmaproteiner.

Metabolism och eliminering

Famciklovir elimineras huvudsakligen som penciklovir och dess 6-deoxiprekursorer, vilka utsöndras i urinen. Famciklovir i oförändrad form har ej påvisats i urinen. Tubulär sekretion bidrar till den renala eliminationen av penciklovir.

Den terminala halveringstiden av penciklovir i plasma, både efter engångsdosering och upprepad dosering av famciklovir, var cirka 2 timmar.

Data från kliniska studier har inte påvisat induktion av cytokerom P450-enzymet eller hämning av CYP3A4.

Särskilda patientgrupper

Patienter med herpes zoster-infektion

Okomplicerad herpes zoster-infektion förändrar inte farmakokinetiken av penciklovir i någon större utsträckning, mätt efter oral administrering av famciklovir. Den terminala halveringstiden i plasma av penciklovir hos patienter med herpes zoster var 2,8 timmar respektive 2,7 timmar efter en engångsdos och efter upprepad dosering av famciklovir.

Patienter med nedsatt njurfunktion

Mätbar plasmaclearance, njurclearance och hastighetskonstanten för elimination i plasma av penciklovir minskade linjärt med nedsättningen av njurfunktionen, både efter engångsdosering och upprepad dosering. Dosjustering är nödvändig hos patienter med nedsatt njurfunktion (se avsnitt 4.2).

Patienter med nedsatt leverfunktion

Mild eller måttligt nedsatt leverfunktion hade ingen effekt på graden av biotillgänglighet av penciklovir efter oral administrering av famciklovir. Ingen dosjustering rekommenderas hos patienter med mild eller måttligt nedsatt leverfunktion (se avsnitt 4.2 och 4.4). Farmakokinetiken av penciklovir har inte utvärderats hos patienter med kraftigt nedsatt leverfunktion. Omvandlingen av famciklovir till den aktiva metaboliten penciklovir kan vara nedsatt hos dessa patienter, vilket kan leda till lägre plasmakoncentrationer av penciklovir och därmed risk för minskad effekt av famciklovir.

Pediatriska patienter

Upprepad oral dosering av famciklovir (250 eller 500 mg tre gånger dagligen) till pediatriska patienter (6-11 år gamla) infekterade med hepatitis B gav ingen märkbar effekt på farmakokinetiken av penciklovir jämfört med data från enkeldosering. Ingen ackumulering av penciklovir sågs.

Hos barn (1-12 år gamla) med herpes simplex-infektion eller vattkoppor som fick orala enkeldoser av famciklovir (se avsnitt 5.1), ökade mättbart clearance av penciklovir icke-linjärt med kroppsvektten. Elimineringsshalveringstiden i plasma för penciklovir tenderade till att minska med lägre ålder, från ett genomsnitt på 1,6 timmar hos patienterna i åldrarna 6-12 år gamla till 1,2 timmar hos patienterna i åldrarna 1-<2 år.

Äldre (≥ 65 år)

Baserat på jämförelser mellan studier var medelvärdet för AUC för penciklovir ca 30% högre och njurclearance för penciklovir ca 20% lägre hos äldre frivilliga försökspersoner (65-79 år), jämfört med yngre frivilliga efter oral administrering av famciklovir. Delvis kan dessa skillnader bero på skillnader i njurfunktion mellan dessa två åldersgrupper. Ingen dosjustering baserad på ålder rekommenderas, såvida inte njurfunktionen är nedsatt (se avsnitt 4.2).

Kön

Små skillnader i njurclearance av penciklovir mellan kvinnor och män har rapporterats och kan hänsättas till könsskillnader i njurfunktion. Ingen dosjustering baserad på kön rekommenderas.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Allmäntoxicitet

Farmakologiska säkerhetsstudier och toxicitetsstudier med upprepad dosering visar inga särskilda risker för mänskliga.

Gentoxicitet

I ett omfattande program av *in vivo*- och *in vitro*-tester, utformat för att upptäcka genmutation, kromosomskada och reparabel DNA-skada visades att famciklovir inte var gentoxiskt. Penciklovir har i likhet med andra substanser i denna grupp visats kunna orsaka mutationer/kromosomavvikeler i humana lymfocyter och i L5178Y muslymfomtestet vid koncentrationer som är åtminstone 25 gånger respektive 100 gånger högre än den maximala koncentrationen som uppnås i human plasma efter en oral engångsdos av famciklovir på 1500 mg. Penciklovir var negativt i det bakteriella Ames testet och det fanns inga bevis för ökad DNA-reparation *in vitro*. Penciklovir orsakade en ökad incidens av mikrokärnor i musbenmärg *in vivo* vid intravenös administrering av doser som är högtoxiska för benmärg (≥ 500 mg/kg motsvarande ≥ 810 gånger den maximala humana dosen baserat på kroppsnytekonvertering).

Karcinogenicitet

Vid höga doser till hanråttor ökade incidensen av bröstadenokarcinom, vilket är en vanlig tumor hos den art av råttor som används i carcinogenicitetstudier. Ingen effekt sågs på incidensen för neoplasier hos hanråttor som behandlats med doser på upp till 240 mg/kg/dag (motsvarande en human ekvivalent dos på 38,4 mg/kg eller 1,3 gånger den högsta rekommenderade totala dygnsdosen på 1500 mg famciklovir till en patient med en kroppsvekt på 50 kg) eller hos möss av båda könen vid doser på upp till 600 mg/kg/dag (motsvarande en human ekvivalent dos på 48 mg/kg eller 1,6 gånger den högsta rekommenderade totala dygnsdosen).

Reproduktionstoxicitet

Nedsatt fertilitet (inklusive histopatologiska förändringar i testiklarna, förändrad spermiermorphologi, reducerad spermiekoncentration och -motilitet samt minskad fertilitet) observerades hos hanråttor efter 10 veckors dosering av 500 mg/kg/dygn (motsvarande en human ekvivalent dos på 80 mg/kg eller 2,7 gånger den högsta rekommenderade totala dygnsdosen). Dessutom noterades testikeltoxicitet i allmänna toxicitetsstudier. Dessa fynd var reversibla och har också observerats för andra substanser i denna klass. Djurstudier har inte uppvisat någon negativ effekt på fertiliteten hos honor vid doser på upp till 1000 mg/kg/dag (motsvarande en human ekvivalent dos på 160 mg/kg eller 5,3 gånger den högsta rekommenderade totala dygnsdosen). Studier på embryofetal utveckling visade inga tecken på biverkningar vid orala doser av famciklovir och intravenösa doser av penciklovir motsvarande 0,7 till 5,3 gånger den högsta rekommenderade totala dygnsdosen för famciklovir.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälppämnen

125 mg

Tablettkärna: laktos, vattenfri
natriumstärkelseglykollat (typ A)
hydroxipropylcellulosa
magnesiumstearat

Tablettdrägering: hypromellos
titandioxid (E171)
makrogol 4000
makrogol 6000

250 mg

Tablettkärna: laktos, vattenfri
natriumstärkelseglykollat (typ A)
hydroxipropylcellulosa

Tablettdragering: magnesiumstearat
hypromellos
titandioxid (E171)
makrogol 4000
makrogol 6000

500 mg
Tablettkärna: natriumstärkelseglykollat (typ A)
hydroxipropylcellulosa
magnesiumstearat
Tablettdragering: hypromellos
titandioxid (E171)
makrogol 4000
makrogol 6000

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

3 år

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras vid högst 25°C.

Förvaras i originalförpackningen. Fuktkänsligt.

6.5 Förpacknings typ och inne håll

125 mg tablet: 10, 30 och 112 tablett: PVC/PCTFE-blister med aluminiumfolie på baksidan.

250 mg tablet: 15 och 21 tablett: PVC/PCTFE-blister med aluminiumfolie på baksidan.

500 mg tablet: PVC/PCTFE blisterförpackning med 21 tablett med aluminiumfolie på baksidan.

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekarna att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion

Ej använt läkemedel och avfall skall hanteras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Phoenix Labs
Suite 12, Bunkilla Plaza
Bracetown Buiness Park
Clonee, County Meath
Irland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

125 mg: 12160
250 mg: 11680
500 mg: 12161

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

125 mg

Datum för det första godkännandet: 24.6.1996

Datum för den senaste förnyelsen: 8.7.2011

250 mg

Datum för det första godkännandet: 27.2.1995

Datum för den senaste förnyelsen: 8.7.2011

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

31.01.2024